

community

The New Apostolic Church around the world

04/2025/AI

Gjuha e Zemrës

Kryeartikulli

Të bësh mirë në çdo situatë

Shërbesa fetare

Fryma e së vërtetës

Doktrina

Pendimi – kthimi në rrugën
drejt shpëtimit

New Apostolic Church
International

■ Kryeartikulli

- 3 Të bësh mirë në çdo situatë

■ Shërbesa fetare

- 4 Fryma e së vërtetës

■ Këndi i fëmijëve

- 10 Lindja e Jezusit
12 Për vizitë tek Joshua në
Guernsey (Kanalinseln)

■ Doktrina

- 14 Pendimi – kthimi në rrugën
drejt shpëtimit

■ Lajme globale

- 18 Çfarë po ndodh aktualisht në
kishë
20 Muzika ndërton ura ndërmjet
kontinenteve

Të bësh mirë në çdo situatë

Juve ju bëhet thirrje të bëni mirë – kjo mund të jetë më e lehtë në një kohë kur mund të shijoni të bukurën dhe të mirën. Disa njerëz nuk ndihen kështu tani; ata mund të jenë të shqetësuar për shëndetin e tyre, fëmijët e tyre, familjen e tyre, ose ndoshta kanë probleme financiare ose probleme në punë. E megjithatë, të gjithëve iu bëhet thirrje të bëjnë mirë.

Jezusi vjen dhe u thotë atyre që kanë probleme dhe shqetësime: "Unë jam këtu, mos u shqetësoni. Unë do të kujdesem për ju, unë do t'ju ndihmoj. Por ju lutem, edhe në këto ditë të vështira, mos harroni shpëtimin tuaj. Mos harroni thirrjen tuaj; shpëtimi juaj duhet të jetë përparësia juaj. Dhe përpikuni, që edhe në këto ditë të vështira, në këtë situatë të veçantë, pavarësisht të gjitha shqetësimeve: Të bëni mirë."

Disa bashkëbesimtarë ndihen të pasigurt në këtë moment. Mund ta kuptoj këtë. Kur përjetoni të gjitha trazirat që po ndodhin në botë, në shoqëri, mund të ndiheni pak të shqetësuar. Disa madje kanë frikë nga ajo që po vjen dhe pyesin veten se çfarë do të ndodhë më pas. Jezusi vjen

Foto: NAKI International

edhe tek ti dhe thotë: "Unë jam këtu, mos u shqetëso. Kam gjithçka nën kontroll. Do ta përfundoj planin tim. Do ta përfundoj punën time. Do bëj pjesën time. Por të lutem mos harro shpëtimin tënd dhe mos harro, ti je thirrur të bësh mirë."

Të fala të përzemërta, juaji

Jean-Luc Schneider

Fryma e së vërtetës

Foto: Simon Kisselbach, Frank Schult/NAK Westdeutschland

Apostulli Kryesor Jean-Luc Schneider mbajti një shërbesë në Wiesbaden (Gjermani) në Ditën e Pentakostit.

Gjoni 16,13:

Por kur të vijë ai, Fryma e së vërtetës, ai do t'ju udhëheqë në gjithë të vërtetën.

Në Ditën e Pentakostit, Perëndia, Fryma e Shenjtë, ia zbuloi veten njerëzimit. Me derdhjen e Frymës së Shenjtë, u përmbush edhe premtimi që Jezusi u bëri dishepujve të tij. Ai parashikoi dhe u premtoi atyre se do të dërgonte një Ngushëllues që do t'i mbështeste, do t'i ndihmonte dhe udhëzonte. Dhe që nga Dita e Pentakostit, Perëndia, Fryma e Shenjtë, ka qenë aktiv në Kishën e Krishtit, duke shpallur të vërtetën e Perëndisë - kryesisht aty ku apostulati është aktiv. Fryma e Shenjtë flet të vërtetën dhe na çon në të vërtetën. Fryma e Shenjtë na tregon të vërtetën rreth Perëndisë. Fryma e Shenjtë dëshmon për Jezu Krishtin. Dëshmia e Frymës së Shenjtë është mjaft e qartë dhe e thjeshtë: Jezu Krishti është Perëndia i vërtetë. Kushdo që sheh dhe dëgjon Jezu Krishtin sheh dhe dëgjon Perëndinë. Perëndia është vërtet siç ishte Jezu Krishti. Sigurisht,

Perëndia e zbuloi veten që në Krijimin. Ai e zbuloi veten në Testamentin e Vjetër. Por natyra e vërtetë e Perëndisë mund të njihet vetëm në fjalë, në vepra, në natyrën e Jezu Krishtit.

Gjithmonë trishtohem kur shikoj se shumë të krishterë ende e shohin Perëndinë ashtu siç e zbuloi veten në Testamentin e Vjetër: Perëndia i rreptë që vendos rregulla. Zoti ndëshkues që vret ata që nuk janë në anën e tij. Ju lutem, vëllezër dhe motra të dashura në mbarë botën, ky nuk është Zoti ynë! Për ne, është e qartë: Zoti i vërtetë është siç është Jezu Krishti. Ne e njohim Zotin në vepra, në fjalë, në vetë natyrën e Jezu Krishtit. Nëse duam të dimë vullnetin e Zotit, nuk e kërkojmë atë në Testamentin e Vjetër, as në Krijimin, në yje apo diku tjetër. Për ne, vullneti i Zotit është Ungjilli i Jezu Krishtit.

Dhe kur kërkojmë ndihmën e Zotit, nuk e kërkojmë ndër njerëz ose ndër gjëra në të cilat një fuqi mbinatyrore do të ishte e fuqishme ose efektive. Ne kërkojmë ndihmën tonë nga Jezu Krishti; këtu në Evropë, në Afrikë, në mbarë botën. Ndhimësi ynë është Jezu Krishti, jo ndonjë person, jo ndonjë gjë ku fuqitë mbinatyrore do të ishin në veprim. Ne e njohim vullnetin e Zotit në Ungjillin e Jezu Krishtit,

jo tek njerëzit ose diku tjetër. Fryma e Shenjtë na udhëheq drejt së vërtetës. Le të mbahemi fort: Jezu Krishti është Zoti i vërtetë.

Fryma e Shenjtë na tregon të vërtetën. Ai i mban premtimet e tij. Ai na thotë: Besojini Zotit, ai është i besueshëm, ai do të bëjë pikërisht atë që ka premtuar. Por tani duhet ta kuptojmë: e vërteta e Zotit gjithmonë lidhet me jetën e përjetshme. Mësimi i Frymës së Shenjtë lidhet me jetën e përjetshme. Pse e them këtë? Sepse kam folur në disa raste me vëllezër dhe motra që ishin shumë të zhgënjyer. Ata patën një problem, dhe pastaj një shërbëtor shpirtëror erdhi dhe u tha atyre: "Mos u shqetësoni, çdo gjë do të shkojë mirë" – por nuk doli ashtu. Premtimi nuk u

realizua. Të dashur vëllezër dhe motra, pse e tha këtë ky shërbëtor shpirtëror? Unë personalisht e shoh kështu: Me këtë deklaratë, ai donte të dëshmonte: "Unë ndaj me ju vuajtjet tuaja dhe shpresoj, lutem dhe dëshiroj që Perëndia tani të bëjë atë që kërkojmë." Dhe në të vërtetë, kjo ndodh shpesh. Por mund të ndodhë gjithashtu që Perëndia të thotë: "Jo, kam plane të tjera." Ne nuk mund ta shpjegojmë ose ta kuptojmë këtë, por kjo nuk duhet të na bëjë të dyshojmë në dashurinë e Perëndisë. E vërteta e Perëndisë gjithmonë

Zoti e mban fjalën që ka dhënë. Ai do t'i mbajë gjithnjë premtimet e tij.

Të rinjtë nga zona kishtare e Gjermanisë Perëndimore përbëjnë korin

Kujdesuni që Po-ja jonë të mbetet Po: Po ndaj Zotit, Jo ndaj së keqes.

lidhet kryesisht me jetën e përjetshme. Perëndia i mban premtimet e tij. Ai gjithmonë do t'i mbajë premtimet e tij. Dhe kushdo që bën atë që na mëson Jezu Krishti, nuk do të zhgënjehet kurrë; ai do të arrijë jetën e përjetshme.

Një pikë e dytë që duam ta mbajmë mend në këtë Pentakost: Perëndia është i sinqertë, ai është i besueshëm. Ai do të na japë jetën e përjetshme që na ka premtuar. Ai do ta përfundojë punën e tij dhe asgjë nuk mund ta ndalojë atë. Nëse besoj në Jezu Krishtin dhe e ndjek atë, do të arrij jetën e përjetshme. Perëndia është e vërteta; ai bën atë që premtton.

E vërteta është bërë problem në botën e sotme. Kështu ka qenë edhe atëherë; kujtoni Pilatin. Kur e pyeti Jezusin, tha: "Po çfarë është e vërteta?" (krahason Gjoni 18,38). E vërteta është problem për shumë, shumë njerëz sot. Realiteti paraqitet dhe interpretohet në mënyra shumë të ndryshme. Kemi një fakt por ka qindra mënyra për ta paraqitur dhe

interpretuar atë. Kaq shumë njerëz janë sot të hutuar. Çfarë është e vërteta? Shumë njerëz janë të bindur: Nuk po na thuhet e vërteta - ka diçka të fshehur pas saj. Kjo i bën ata të marrin informacion nga ata që në të vërtetë thonë vetëm atë që duan të dëgjojnë. Dhe me përvojën time të kufizuar në mbarë botën, tani mund ta konfirmoj këtë: Kështu është kudo! Për shkak të këtij mosbesimi, njerëzit dëgjojnë vetëm atë që duan të dëgjojnë. Ata nuk janë më të interesuar për asgjë tjetër. Dhe kjo çon në ndarjen gjithnjë e më të madhe të shoqërisë.

Çfarë është e vërteta? Vëlla, motër, Ungjilli i Jezu Krishtit është e vërteta. Ajo ka qenë gjithmonë e vërteta dhe do të mbetet përgjithmonë e vërteta. Ungjilli i Jezu Krishtit – ne e shohim botën dhe atë që po ndodh në botë nën dritën e Ungjillit. Ne e shohim qeniet tona njerëzore nën dritën e Ungjillit. Ne e shohim jetën tonë nën dritën e Ungjillit. Ne e shohim të ardhmen, të ardhmen tonë dhe të ardhmen e botës, nën dritën e Ungjillit. Le të kapemi pas kësaj pike të

Poshtë: Apostuli i distriktit Pöschel, Lambert, Schulte, Krause, Ekhuya und Ehrich (nga e majta në të djathtë)

tretë: Për ne, Ungjilli është e vërteta, dhe ne i përmbahemi fort kësaj të vërtete dhe i orientojmë vendimet dhe jetën tonë sipas kësaj të vërtete.

Fryma e Shenjtë na tregon gjithashtu të vërtetën për veten tonë dhe menjëherë mendojmë: Oh, bo bo, tani gjërat po bëhen gjithnjë e më të shëmtuara. Fryma e Shenjtë dëshmon për Jezu Krishtin. Ai na tregon lavdinë e tij, përsosmërinë e tij. Dhe nëse nuk jam plotësisht budalla dhe i pandershëm me veten time, duhet ta pranoj: Oh, jam ende shumë larg kësaj. Dhe është e vërtetë: Fryma e Shenjtë na bën të vetëdijshëm për gabueshmërinë tonë. Ajo na e bën të qartë: Pa hir apo mëshirë nuk mund të shpëtohem. Por

ajo na tregon gjithashtu se si mund ta marrim këtë hir. Fryma e Shenjtë na tregon se si jemi në të vërtetë. Po, ne jemi të papërsosur, ne kemi nevojë për hir, në këtë rrugë mund të marrim hir. Por Fryma e Shenjtë na tregon gjithashtu të vërtetën për veten tonë. Të vërtetën për ju dhe për secilin prej nesh. Ai na thotë: Zoti ju do, ashtu siç jeni sot. Zoti ju do, Biri i Perëndisë dhe jetën e tij për ju. Zoti ju do. Kur të gjithë ju refuzojnë dhe ju dënojnë, mos i dëgjoni ata, dëgjoni Perëndinë: Ai ju do. Kjo është e vërteta. Ju jeni një fëmijë i Perëndisë, i dashur nga Perëndia. Fryma e Shenjtë na tregon të vërtetën.

Fryma e Shenjtë jo vetëm na tregon se çfarë duhet të bëjmë, por edhe çfarë mund të bëjmë. Disa javë më parë, po flisja me një grup të rinjsh. Një motër më pyeti: "Apostulli kryesor, na trego, si mund t'i dalloj dhuntitë që më ka dhënë Perëndia?" Sigurisht, nëse dikush mund të këndojë bukur, atëherë nuk është e vështirë ta dallosh: Oh, Zoti i ka dhënë atij dhuntinë e të kënduarit - padyshim që tek unë kjo dhunti nuk

duket aq qartë." Pastaj i thashë motrës: "Në fakt është mjaft e thjeshtë: Bëj atë që Zoti kërkon prej teje." Zoti të tregon të vërtetën, dhe kur bën atë që Zoti të kërkon, do të zbulosh sa dhunti ke. Do të zbulosh se mund të bësh atë që Zoti të kërkon. Dhe atëherë marrëdhënia jote me Zotin do të jetë gjithashtu në rregull. Nëse i afroresh Zotit dhe thua: "O Zot i dashur, unë mund të këndoj mirë, si mund të të shërbej?" Atëherë e përcakton vetë shërbimin. Por nëse i afroresh Zotit dhe thua: "Zot, çfarë pret prej meje?" Dhe Zoti të kujton: Të thashë në shërbesën e fundit, bëje këtë ose atë. Atëherë do ta kuptosh se mund ta bësh edhe ti, dhe do të zbulosh dhuntitë brenda vetes për të cilat as nuk e dije se i kishe.

E di që është një thënie e vjetër apostolike e re që Zoti na tregon pasqyrën në predikim dhe na thotë: Tani shiko brenda vetes. Kjo është ende e vërtetë. I dashur vëlla dhe motër, Zoti na ndihmon të njohim veten. Ai e bën këtë kryesisht nëpërmjet Fjalës së predikuar. Ne duam ta pranojmë këtë dhe thjesht të veprojmë në përputhje me të. Para shërbesës, isha në dhomën e shërbëtorëve shpirtërorë. Atje, siç ndodh shpesh në të gjithë botën, pashë një fotografi timen të varur në mur para dymbëdhjetë vjetësh, kur u emërova në detyrë. Diku, zakonisht ka edhe një pasqyrë në këtë dhomë. Kjo më ndihmon të kuptoj: Koha ka kaluar. Por ju më kuptoni çfarë dua të them: Kur shikoj vetëm fotografinë, dukem ende i ri. Por ky nuk është realiteti; kështu nuk jam sot. Zoti na tregon në pasqyrë se cilët jemi sot. Ai na tregon të vërtetën për veten tonë në predikim, dhe unë ju them përsëri: Le të përpiqemi ta vëmë predikimin në praktikë. Kjo është e vërteta për ne.

Fryma e Shenjtë gjithashtu dëshiron të na ndihmojë të bëhemi dishepuj të ndershëm dhe të vërtetë të Krishtit. Perëndia është i ndershëm, ai është i besueshëm, ai i mban

Caktimi i ndihmës apostulit kryesor Helge Mutschler

Apostujt e distrikteve dhe ndihmësat e tyre nga e majta në të djathtë: Mkhwanazi, Martig, Tshisekedi, përkthyesi Müller, Ernst (i mbuluar), Isnugroho, Woll (i mbuluar), Schnabel, Minio, Mutschler, Deubel (i mbuluar)

premtimet e tij. Ne i kemi bërë shumë premtime Perëndisë. Ne duam të heqim dorë nga e keqja dhe të ndjekim Jezu Krishtin me besim dhe bindje. Le të sigurohemi që po-ja jonë të mbetet një po: pro Perëndisë, jo pro së keqes. Le të jemi dhe të mbetemi pasues të vërtetë të Krishtit.

Njerëzit sot humbasin kaq shumë kohë dhe energji duke u përpjekur të paraqiten ashtu siç duan të perceptohen nga të tjerët. E dini, unë kam vërtet një problem me këtë. Të humbasësh kaq shumë kohë dhe energji për t'u paraqitur. Njeriu do të paraqitet në atë mënyrë që duan ta shohin të tjerët, pra duan t'i kënaqin njerëzit, të vihen re, të njihen dhe të respektohen prej tyre. I krishteri i vërtetë përpaket t'i pëlqejë Perëndisë. Ai përdor kohën që i është dhënë, forcën dhe energjinë që ka marrë nga Perëndia, për t'u rritur në imazhin e Jezu Krishtit. Mbi të gjitha, ai do që t'i pëlqejë Perëndisë. Ai dëshiron të jetë një pasues i vërtetë i Jezu Krishtit. Të dashur vëllezër dhe motra, kjo është pika e fundit që dua të ngre në këtë Pentakost: Ne duam të bëhemi pasues të vërtetë të Jezu Krishtit. Fryma e Shenjtë na ndihmon të njohim veten dhe na ndihmon të ndryshojmë. Ajo dëshiron të na transformojë që të bëhemi gjithnjë e më shumë si Jezu Krishti. Kjo është vepra e Frymës së Shenjtë. Ajo na tregon të vërtetën për Perëndinë, për qenien tonë njerëzore, për të ardhmen dhe për veten tonë. Amen.

Apostulli kryesor: "Pra, të dashur vëllezër dhe motra, në këtë moment duhet ta ndërpres shkurtimisht pjesën e predikimit të kësaj shërbese. Shihem në pasqyrë, dhe pastaj? Është shumë e qartë - e shoh vetë: Ky burrë po plakët. Mbusha 65 vjeç shtatorin e kaluar dhe kam vendosur të dal në pension vitin tjetër në Pentakost 2026. Pra, është koha,

një vit më parë, të emëroj pasardhësin tim. Mund ta imagjinoni që kjo nuk është një gjë kaq e lehtë. Jam lutur për një kohë të gjatë, madje, kam kërkuar nga Zoti, që ai të më tregojë njeriun që ka zgjedhur të jetë apostulli ynë kryesor. Dhe e di që shumë apostuj dhe shumë vëllezër e motra i janë drejtuar gjithashtu Zotit për këtë dhe janë lutur me mua. Të dashur apostuj, të dashur vëllezër dhe motra, Zoti i është përgjigjur kësaj lutjeje. Sot mund të shpall me bindje dhe siguri absolute se cilin ka zgjedhur Zoti të jetë apostulli ynë i ardhshëm kryesor. Ai është ndihmës apostulli i distriktit Helge Mutschler nga distrikti kishtar i Gjermanisë Veriore dhe Lindore. Do ta emëroj sot si ndihmës të apostullit kryesor. Dhe nëse Zoti nuk ka ardhur më parë, dhe unë jam ende gjallë, do ta emëroj Apostull kryesor vitin tjetër në Pentakost në Kejptaun, Afrikën e Jugut. Ndihmës apostulli i distriktit

Mutschler flet gjermanisht, anglisht dhe frëngjisht. Mund ta imagjinoni se si ndihet. Vëllezër dhe motra të dashur, nëse të gjithë ju në mbarë botën i drejtoni tani një lutje të shpejtë Zotit të dashur dhe i thoni Atij: 'Ndihmoje', mund të besoj se kjo lutje do të funksionojë. Ai do ta shohë dhe ne do ta përjetojmë.

Ndihmës Apostulli i Distriktit Mutschler: "Vëllezër dhe motra të dashura, të dashur miq dhe të ftuar, pikërisht për këtë bëhet fjalë: t'i këndojmë lavde dhe hymne Zotit së bashku në të gjithë botën. Do të doja të flisja shumë shkurt për veten time, sepse është Pentakosti dhe për këtë bëhet fjalë sot. Është thirrja e Zotit dhe unë i besoj plotësisht, dhe jam vërtet i lumtur që mund të eci në rrugën e besimit përkrah apostullit kryesor me të gjithë ju në të gjithë globin derisa Zoti ynë Jezu Krisht të vijë përsëri. Do të lutem për të gjithë ju. Më lejoni t'ju bëj një kërkesë të vogël: Ju lutem, lutuni edhe ju për mua."

MENDIME KYÇE

- Fryma e Shenjtë na thotë të vërtetën rreth Zotit.
- Fryma e Shenjtë na thotë të vërtetën rreth nesh.
- Ajo na ndihmon të bëhemi dëshmitarë të vërtetë të Krishtit.

LINDJA E JEZUSIT

SIPAS LUKËS 2,1-20

Engjëlli Gabriel dërgohet në Nazaret. Maria, e cila është e fejuar me Jozefin, jeton atje...

Gabrieli shkon te Maria dhe i thotë: "Mos ki frikë; ti ke gjetur hir para Perëndisë. Do të kesh një djalë dhe do ta quash Jezus. Ai është Biri i Perëndisë." Disa kohë më vonë, Perandori August lëshon një dekret: Të gjithë banorët e tokave të tij

duhet të numërohen.

Për këtë qëllim, të gjithë duhet të udhëtojnë në qytetin nga e ka origjinën familja e tyre. Atje ata do të numërohen dhe regjistrohen. Maria udhëton me Jozefin për në vendlindjen e tij, Betlehem.

Kur mbërrijnë në Betlehem, Maria dhe Jozefi nuk gjejnë vend në han. Qyteti është i mbushur plot me njerëz. Lind Jezusi. Maria e mbështjell atë me pelena dhe e vendos në një grazhd.

Natën, barinjtë janë në fushë duke u kujdesur për kopetë

e tyre. Papritmas, bëhet dritë - si dita. Një engjëll u afrohet barinjve; ata janë shumë të frikësuar.

Por engjëlli u tha atyre: "Mos kini frikë! Sot në Betlehem lindi një Shpëtimtar, Shpëtimtari i botës! Do ta gjeni fëmijën e porsalindur të mbështjellë me pelena dhe të shtrirë në një grazhd."

Atëherë ushtria qiellore iu afrua engjëllit dhe këndoi një himn: "Lavdi Perëndisë në vendet më të larta dhe paqe mbi tokë midis atyre që i pëlqejnë atij."

Engjëjt u kthyen në qiell. Barinjtë vendosën: "Le të shkojmë

në Betlehem dhe të shohim se çfarë ka ndodhur. Le ta kërkojmë Shpëtimtarin."

Ata vrapuan në qytet dhe gjetën Marinë, Jozefin dhe fëmijën në grazhd.

Kudo barinjtë treguan atë që engjëlli u kishte thënë atyre për fëmijën. Barinjtë u kthyen në kopetë e tyre, duke lavdëruar Perëndinë dhe duke e falënderuar atë për atë që kishin dëgjuar dhe parë.

PER VIZITE TEK JOSHUA NE GUERNSEY (KANALINSELN)

Ne jemi një familje me katër anëtarë: nëna ime, Lynn, babai im, Ernst, motra ime, Danielle, dhe unë. Në sfond, mund të shihni dritat e Krishtlindjeve të Saint Peter Port. Nëna ime punonte si asistente optike, dhe babai im punon në kontrollin financiar. Motra ime shkon në të njëjtën shkollë me mua dhe është në klasën e 10-të.

Unë quhem Joshua dhe jam 13 vjeç. Jetoj në Guernsey, një nga ishujt që ndodhen pranë bregdetit francez në Ærmekanal (kanali midis Francës dhe Anglisë). Ishujt e këtij kanali janë nën varësinë e Kurorës së Mbretërisë Angleze, por nuk janë pjesë e Mbretërisë së Bashkuar (të Britanisë së Madhe dhe Irlandës së Veriut). Vogtei Guernsey përbëhet nga ishujt Guernsey, Alderney, Sark, Herm dhe disa ishuj të tjerë më të vegjël. Kryeqyteti është Saint Peter Port. Rreth 60,000 njerëz jetojnë në Guernsey. Kam shumë miq dhe më pëlqen shumë të jetoj këtu.

Banorët e Ishujve të ndryshëm të Kanalit kanë nofka kafshësh. Në Guernsey, ne jemi "les ânes" - gomerët. Mendoj se kjo ka ardhur pasi rrugët në Saint Peter Port janë shumë të pjerrëta dhe gomerët ndonjëherë përdoren për të mbajtur ngarkesa të rënda. Banorët e Guernsey e shohin nofkën e tyre si simbol force, ndërsa banorët e ishullit fqinj të Jersey e interpretojnë atë si kokëfortësi.

Jam në klasën e 9-të dhe kam mësues shumë të mirë. Më pëlqejnë pothuajse të gjitha llojet e sportit, por i preferuari im është futboli. Kohët e fundit kam filluar të luaj në një klub. Gjithashtu më pëlqen të luaj domino me familjen time, ose tenis me babanë dhe xhaxhain tim.

Fatkeqësisht, nuk mund të mbajmë një kafshë shtëpiake këtu. Në Afrikën e Jugut, ku linda, kisha një qen të racës së përzier me emrin Sally. Më mungon shumë. Në foton nga Cape Town, mund të shihni edhe stërgjyshen time Ma Margie dhe gjyshen time Ma Vivienne.

Ushqimi im i preferuar është pica, dhe jam vazhdimisht i uritur. Nuk ka rrjetë të ushqimit të shpejtë (Fastfood) në ishullin e Guernsey.

Ne mbajmë shërbesa fetare të dielën e parë dhe të tretë të çdo muaji në një qendër të krishterë të quajtur Les Cotils. Ne nuk kemi ndërtesën tonë të kishës. Bashkësia jonë ka shtatë anëtarë dhe një prift. Kjo është mjaft ndryshe nga Cape Town, ku ka shumë bashkësi të mëdha. E gjithë bashkësia jonë formon edhe korin, dhe unë aktualisht po mësoj të luaj me fyell.

Në foto, jam me mësuesen tonë të konfirmacionit dhe me motrën Danielle në ditën e konfirmacionit të saj. Unë do të konfirmohem vitin tjetër.

Pendimi – kthimi në rrugën drejt shpëtimit

Fjala tingëllon si brejtje ndërgjegjeje dhe turpi. Por në fakt, "pendesa" ka të bëjë me ndërgjegjësimin për problemin dhe riorientimin: absolutisht e nevojshme për këdo që dëshiron të arrijë qëllimin e tij. Kjo shpjegohet në këtë shkrim mësimdhënës të apostullit kryesor.

Në predikimin e tij të Pentakostit, Apostulli Pjetër shpalli se Jezu Krishti është Shpëtimtari, i dërguar nga Perëndia për të shpëtuar popullin e tij. Pastaj u shpjegoi dëgjuesve të tij se çfarë duhet të bëjnë për të arritur shpëtimin: "Pendohuni dhe secili prej jush le të pagëzohet në emër të Jezu Krishtit për faljen e mëkateve tuaja, dhe ju do të merrni dhuntitë e Frymës së Shenjtë" (Vep. e Apost. 2,38).

Shpëtimi në Testamentin e Vjetër

Shpëtimi i ofruar nga Jezu Krishti ndryshonte nga ajo gjë që aspironte populli i Izraelit. Në Testamentin e Vjetër, hebrenjtë e devotshëm prisnin mbi të gjitha që Perëndia t'u jepte atyre paqe dhe begati në tokë. Ideja e tyre për shpëtimin lidhej me historinë e tyre. Perëndia kishte ndërhyrë për të çliruar Izraelin nga skllavëria në Egjipt. Pastaj ai i çoi ata në një tokë ku rrjedh qumësht dhe mjaltë. Ndërhyrja e Perëndisë ishte një akt i lirë, i bazuar vetëm në dashurinë e tij. Në këmbim, ai kërkoi që populli i tij t'i bindej ligjit të tij.

Më vonë, pati shumë luftëra dhe më në fund - pas një disfate ushtarake - disa pjesë të popullit u dëbuan në Babiloni. Profetët shpjeguan se ky mërgim erdhi për shkak të mosrespektimit të vullnetit të Perëndisë. Ata u bënë thirrje njerëzve të mërguar për pendim. Nëse ata ndryshonin mendje dhe përmbushnin ligjin, Perëndia do të ndërhynte në emër të tyre. Ata mund të ktheheshin në tokën e tyre dhe të jetonin në paqe dhe begati.

Në kohën e Jezusit, shumë hebrenj shpresonin për ardhjen e Mesias, i cili do t'i çlironte ata nga zgjedha e Romakëve dhe do ta rikthente mbretërinë e Izraelit në lavdinë e saj të mëparshme.

E thënë më thjesht, mund të pohojmë se në kohën e Jezusit, hebrenjtë prisnin që Zoti t'i shpëtonte duke

- ndërhyrë drejtpërdrejt për t'i çliruar nga armiqtë e tyre dhe duke
- i mundësuar ata që e zbatonin ligjin e Tij të jetonin në paqe hyjnore dhe gjithashtu në begati materiale.

Shpëtimi në Testamentin e Ri

Shpëtimi i ofruar nga Jezu Krishti është kryesisht i një natyre shpirtërore.

Perëndia ndërhyri në histori duke dërguar Birin e tij në tokë. Krishti dha vullnetarisht jetën e tij për të çliruar njerëzimin nga zgjedha e mëkatit. Ai u jep falje atyre që besojnë në të dhe që pendohen. Ai u jep besimtarëve jetë të përjetshme. Kjo jetë e përjetshme konsiston në bashkimin e përsosur me Perëndinë në Krijimin e ri.

Shpëtimi është një dhuratë falas e hirit, e mëshirës së Perëndisë; askush nuk mund ta fitojë atë vetë (Efesianëve 2,4-9). Por Zoti kërkon që njerëzimi të përpiqet vazhdimisht të provojë veten të denjë për hirin që i është dhënë (Filipianëve 2,12). Pendimi është një pjesë thelbësore e kësaj përpjekjeje shpirtërore.

Parakushtet për Shpëtimin

Apostulli Pjetër shpjegoi se ata që kanë hyrë në besim duhet të pendohen për t'u pagëzuar. Duke vepruar kështu, ai përsërit dy pika thelbësore të mësimave të Jezus Krishtit:

- "Pendohuni, sepse mbretëria e qiejve është afër" (Mateu 4,17).
- "Nëse dikush nuk rilind nga uji dhe Fryma, nuk mund të hyjë në mbretërinë e Perëndisë" (Gjoni 3,5).

Koncepti i pendimit përfshin si pendimin ashtu edhe kthimin në besim. Mëkatari duhet të bëhet i vetëdijshëm

për fajin e tij, të pendohet për të (domethënë, të vuajë moralisht), të kthehet te Perëndia, të ndryshojë mendje dhe të përvetësojë sjellje që përputhet me vullnetin e Perëndisë.

Pendimi është një parakusht për pagëzimin - për t'u çliruar nga mëkati fillestar, mëkatori duhet të heqë dorë nga e keqja, të besojë në Jezun Krishtin dhe të zotohet që do t'i bindet Atij.

Pendimi është gjithashtu thelbësor për të marrë faljen e mëkateve individuale. Që falja e shpallur në shërbesa fetare të ketë efektin e saj të plotë, ne duhet të pendohemi dhe të kthejmë rrugë, të ndryshojmë. Me fjalë të tjera, ne duhet të bëhemi të vetëdijshëm për gabimet tona, të pendohemi për to dhe të jemi sinjerisht të përkushtuar për të ndryshuar dhe për të ndrequr gabimet që kemi bërë.

Zoti na ofron faljen e tij në çdo shërbesë fetare dhe ne i jemi mirënjohës atij për këtë. Megjithatë, duhet pranuar se kjo frekuencë mund të çojë në njëfarë banalizimi. Kush prej nesh do të guxonte të pretendonte se është plotësisht i penduar sa herë që dëgjon faljen? Ky fakt në vetvete nuk është dramatik, sepse është i rrënjësor në natyrën tonë mëkatore. Megjithatë, është e rëndësishme që ne të jemi të vetëdijshëm për këtë rrezik dhe të kontrollojmë rregullisht veten në këtë drejtim.

Thirrja për kthim apo ndryshim sidhe për pendim është një pjesë thelbësore e shpalljes së Ungjillit dhe kështu e misionit

të apostulatit. Nuk bëhet fjalë për t'i bërë bashkëbesimtarët tanë të ndihen fajtorë, as me nënçmimin, uljen e tyre. Por për të bërë të qartë, me dashuri dhe përlulësi, se çfarë pret Zoti nga secili prej nesh.

Premisat për Krijesën e re

Pendimi dhe kthimi në besim janë gjithashtu të lidhura në mënyrë të pandashme me ripërtëritjen e brendshme, me zhvillimin e jetës së re që kemi marrë brenda nesh. Apostulli Pal na nxit të eliminojmë majanë e vjetër (1 Korintasve 5,7). Shumë shërbyes e kanë pasur tashmë këtë përvojë të dhimbshme: Kur flasim me vëllezërit dhe motrat, kuptojmë se ata kanë përsëritur të njëjtat histori për vite me radhë dhe se kjo maja e vjetër rëndon tërë jetën e tyre të besimit. Nuk është detyra jonë t'i gjykojmë, por t'i ndihmojmë duke thënë:

"Pendohuni, sepse mbretëria e qiejve është afruar!" Le të përpiqemi t'i bëjmë ata të kuptojnë dëmin e kësaj majaje të vjetër dhe nevojën për t'u çliruar prej saj. Tema është shpesh e ndjeshme dhe procesi i vështirë. Por dashuria jonë për vëllezërit dhe motrat tona na bën që të mos dorëzohemi.

Rruga – lufta kundra të keqes, së ligës

Si fryt i dhuntive të Shpirtit të Shenjtë që ne tashmë kemi marrë, bamirësia apo dashuria për tjetrin na bën të ndjeshëm ndaj vuajtjeve njëzore. Ne mbrojmë ata që

vuajnë. I kërkojmë Zotit të çlirojë njerëzit dhe Krijimin nga e keqja. Zoti i dëgjon këto lutje sepse dëshiron të shpëtojë njerëzimin.

Megjithatë, Zoti shpesh nuk ndërhyr siç e imagjinojnë shumë besimtarë. Për shembull, ai nuk e përdor plotfuqishmërinë e tij për të heshtur armët, për t'i dhënë fund padrejtësisë dhe për të krijuar paqe të qëndrueshme. As nuk e përdor fuqinë e tij për t'i detyruar të gjithë t'i binden urdhërimeve të tij.

Vepra e tij shpëtuese synon të sigurojë që të gjithë njerëzit të mund të jetojnë të bashkuar me të dhe me njëri-tjetrin në Krijimin e ri. Në fazën e tanishme të planit të tij të shpëtimit, ai po formon njerëz që janë të thirrur të jenë frytet e para të këtij bashkimi dhe më pas të kontribuojnë në shpëtimin e të gjithë të tjerëve në mbretërinë mijëvjeçare të paqes.

Nga kjo nxjerrim përfundimin se: Mënyra më e mirë për ne, për ata që kanë lindur përsëri nga Uji dhe Shpirti, për të kontribuar në shpëtimin e njerëzimit është të "pendohemi", të heqim dorë nga Adami i vjetër në vdekje, në mënyrë që të përputhemi me imazhin e Krishtit. Kështu, ne mund të "presim" dhe "të nxitojmë" (në përkthime të tjera, "të përshpejtojmë"; krhs. 2 Pjetrit 3,11-13) shpëtimin përfundimtar të njerëzimit.

Ndryshimi dhe pendimi supozojnë vetëdije personale. Ne jemi të prirur natyrshëm të ankohemi për të gjitha të këqijat e kryera në botë. Por ne nuk jemi viktimë të pafajshme. Secili prej nesh është pjesë e problemit! Sigurisht, ne nuk jemi kriminelë. Sigurisht, ne përpiqemi të respektojmë vullnetin e Perëndisë dhe ligjet e njerëzve. Dhe po, ka shumë njerëz që sillen shumë më keq se ne! Por le të pranojmë se jemi larg të qenit të përsosur! Duhet të pranojmë se edhe ne, përmes gabimeve tona, kontribuojmë në fuqinë e së keqes.

Edhe këtu, nuk bëhet fjalë për ta bërë veten të ndihemi fajtorë ose për ta

denigruar veten. Thjesht duhet të pranojmë se secili prej nesh mban njëfarë përgjegjësie për problemin. Dhe duhet të kuptojmë se zgjidhja vjen edhe nga ne. Ne mund të ndihmojmë në përmirësimin e situatës duke ndryshuar qëndrimet dhe sjelljen tonë për t'u bërë më shumë si Krishti. Sa më shumë t'i ngajmë Atij, aq më pak do t'i shqetësojmë të tjerët!

Duke na thirrur dhe duke na udhëhequr drejt pendimit, Fryma e Shenjtë dëshiron që ne të pranojmë se jemi si pjesë e problemit ashtu edhe pjesë e zgjidhjes! Kjo vlen në të gjitha nivelet: brenda martesës, familjes, bashkësisë dhe shoqërisë...

Siç u përmend më parë, thirrja për pendim dhe kthim në besim është një pjesë thelbësore e predikimit të Ungjillit. Dhe në këtë mënyrë, është edhe detyra e Kishës. Zoti nuk i dërgon shërbëtorët e Tij nëpër botë për të bërë një predikim moralizues bashkëkohësve të tyre. Megjithatë, Ai pret që ne të predikojmë pendimin me shembullin tonë!

Masthead

Publikuesi: Jean-Luc Schneider, Überlandstrasse 243, 8051 Zürich/Switzerland

Shtëpia Botuese Friedrich Bischoff GmbH, Frankfurter Str. 233, 63263 Neu-Isenburg/Germany

Editori: Simon Heiniger

| Çfarë po ndodh në kishë tani

Gjërat që po ndodhin: Takimi i Apostujve të Distriktit në Mainz të Gjermanisë kishte projekte të shumta në axhendën e tij - me qëllim forcimin e shërbëtorëve shpirtërorë, mësuesve, muzikantëve dhe jetës të bashkësisë në tërësi.

Gjatë Takimit Ndërkombëtar të Apostujve të Distriktit në Mainz të Gjermanisë: Apostujt e Distriktit dhe ndihmësit e tyre dëgjojnë me vëmendje

Photos: Frank Schultdt

Një shqetësim kryesor: Drejtuesit në Kishë nuk duhet të imponohen nëpërmjet autoritetit zyrtar. Apostulli kryesor Jean-Luc Schneider e thekson këtë vazhdimisht dhe shumë qartë: "Ne duhet të jemi në gjendje t'i bindim njerëzit", kërkon ai.

Se si mund të arrihet kjo tregohet tek Linjat Udhëzuese "Shërbimi dhe drejtimi në Kishën Apostolike të Re". Ato duhen zbatuar në të gjithë botën dhe synon të kontribuojë në promovimin e unitetit të Kishës nëpërmjet dashurisë së krishterë ndaj tjetrit, nëpërmjet mirëkuptimit dhe vlerësimit të ndërsjellë - siç e shpjegoi Apostulli i Distriktit Thomas Deubel (Zvicër).

Linja të reja Udhëzuese për marrëdhëniet midis njëri-tjetrit

Megjithatë, dokumenti 18-faqësh daton që nga viti 2001. Shumë gjëra kanë ndryshuar që atëherë: Katekizmi u botua,

u ripërcaktua koncepti i shërbesës fetare dhe u prezantua emërimi i grave. Nuk është çudi, pra, që deklarata e misionit u diskutua përsëri në Takimin e Apostujve të Distriktit të vitit 2024 në Ganë. Që atëherë, kishat e distrikteve kanë paraqitur amendamente të shumta të propozuara. Këto u konsoliduan në një draft të ri, i cili tani është diskutuar. Versioni i rishikuar pritet të prezantohet së shpejti.

Ripërcaktimi i fjalës bashkësi

Jeta në bashkësi ishte gjithashtu në axhendë. "Bashkësia e së Ardhmes" është emri i një grupi projektsh të Takimit të Apostujve të Distriktit në Evropë, puna e të cilit iu prezantua së fundmi kolegëve në mbarë botën. Ai trajton pyetje të tilla si: Çfarë kuptojmë saktësisht me fjalën bashkësi? Si ndikojnë zhvillimet shoqërore në jetën e bashkësisë? Dhe çfarë ndihmon në themelimin, zhvillimin dhe mirëmbajtjen e bashkësive? Apostulli i distriktit Stefan Pöschel (Gjermania Perëndimore) dha njohuri të thella.

Apostulli Kryesor Jean-Luc Schneider me Apostujt e Distriktit dhe ndihmësat e tyre

Disa nga përmbajtjet janë botuar tashmë - në numrin special 1/2025 të Mendimeve Udhëzuese, të titulluar "Natyra dhe Misioni i bashkësisë së Krishterë nga ana shpirtërore". Do të vijojnë publikime të mëtejshme.

Librat mësimorë, të këngëve, Mendimet Udhëzuese

Simon Heiniger, Drejtor i Menaxhimit të Projekteve, paraqiti një përmbledhje të punës së vazhdueshme në grupet e projekteve të Kishës Ndërkombëtare Apostolike të Re.

Këtu bëjnë pjesë ndër të tjera:

- Një analizë e proceseve të punës që lidhen me krijimin e "Mendimeve Udhëzuese"

- Materiale të reja mësimore për edukimin fetar - së shpejti edhe në anglisht, frëngjisht dhe holandisht
- Ripunimi i librave të konfirmacionit, duke përfshirë përkthimin
- Një përditësim (Update) i manualit të dizajnit të korporatës dhe linjave udhëzuese të mediave sociale
- Letër elektronike me muzikë nga himnet, libri i korit dhe libri i këngëve rinore për Evropën
- Dhe mësimet të reja në portalin e-learning për shërbëtorët shpirtërorë

Një temë veçanërisht e rëndësishme është rishikimi i Katekizmit. Shumë gjëra kanë ndodhur që nga botimi i tij në 2012/2013: një strukturë e re e shërbëtorëve shpirtërorë, emërimi i grave dhe rreth 40 botime të tjera mësimore.

Disa ekupe me nga dy persona kanë punuar tashmë me përmbajtjen dhe kanë identifikuar fushat e mundshme për përshtatje. Mbi 450 komente janë mbledhur deri më tani - këto tani po rishikohen më tej. Faza tjetër do të përfshijë rishikimin e kapitujve dhe krijimin e drafteve fillestare. Megjithatë, data e saktë e botimit të versionit të rishikuar është ende e hapur.

Ndihmës apostuli i mëparshëm i distriktit Helge Mutschler u caktua si ndihmës i apostullit kryesor në shërbesën fetare të Pentakostit

Me dashuri. Me besim. Me Perëndinë.

Jo pushtet, por dashuri dhe afërsi me njerëzit: Në bisedën e tij të parë, ndihmësi i apostullit kryesor zbulon se si mendon, çfarë ndien – dhe beson ai.

Që nga dje, është konfirmuar! Me emërimin e Helge Mutschler si ndihmës i apostullit kryesor, Kisha Apostolike e Re ka një pasardhës të denjë të caktuar nga apostulli kryesor Jean-Luc Schneider. Ai ka një rrugë të gjatë për të bërë para emërimit të tij në Pentekost 2026 – kohë për të njohur Kishën mbarëbotërore, por dhe kohë që edhe bashkësitë mbarëbotërore ta njohin atë. Paraprakisht, ai tashmë i është përgjigjur pyetjeve të tij të para në një bisedë me Simon Heiniger, Drejtor i Komunikimit për Kishën Apostolike të Re Ndërkombëtare – hapur, sinqerisht dhe me një rrahje të dëgjueshme të zemrës.

Simon Heiniger: I dashur Apostull, disa fakte për të filluar. Ju jeni apostulli i 875-të i Kishës Apostolike të Re dhe mbas një viti do të emëroheni si apostulli i dhjetë kryesor. Atëherë do t'i thoni "po" një detyre ose posti shpirtëror për të dhjetën herë. A e mbani mend ende "po"- në tuaj të parë?

Ndihmësi i apostullit kryesor Helge Mutschler: Kur do të bëhesha nëndiakon, e dija. Atëherë, në vjeshtën e vitit 1994, kryeplaku i distriktit më vizitoi në dhomën e pritjes së prindërve të mi në Freudenstadt. E dija që do të transferohesha në Hanover për të studiuar menjëherë pas kësaj vizite. Për këtë arsye, i thashë: "Hans, së shpejti do të shkoj në Hanover për të studiuar; nuk ka kuptim të pranoj një detyrë këtu." Ende e mbaj mend shumë mirë reagimin e tij. Ai bërtiti me zë të lartë: "Detyra është detyrë." (qesh) Kjo mund të tingëllojë pak e çuditshme nga perspektiva e sotme, por duhet të them se kjo e theu rezistencën - jo për shkak të fjalëve, por sepse ndjeva se kishte diçka të madhe pas kësaj, dhe të thoja jo tani, ishte e pamundur.

Përsa i përket niveleve të mëvonshme të shërbesës, hapi nga diakon në prift ishte shumë i madh për mua, dhe më duhej të mendohesha për këtë për një fare kohë. E kisha ndjerë tashmë "po"-në time që nga fillimi, por kisha nevojë për

Ndihmës apostuli kryesor Helge Mutschler në bisedë me apostulin kryesor Jean-Luc Schneider

pak kohë. Më duhej edhe më shumë kohë për hapin drejt apostulatit. Edhe pse i besoja thirrjes së Zotit, e gjithë kjo nuk ishte e lehtë për mua. Kisha një punë që më pëlqente dhe të bëhesha apostull do më ndryshonte jetën. Por këtë "po", të lidhur edhe me betimin e besnikërisë ndaj Jezu Krishtit dhe apostullit kryesor, e ndjeva shumë thellë dhe e dhashë me vetëdije.

Epo... dhe tani, në lidhje me pyetjen në lidhje me rolin e ndihmës të apostullit kryesor... (pauzë e shkurtër). Menjëherë ndjeva brenda meje: Kjo është një çështje shumë më e madhe. Por nëse apostulli kryesor vjen tek unë me këtë pyetje, ajo vjen nga Zoti. Ai e kërkoi. Nuk kam zgjidhje tjetër përveçse t'i besoj Zotit. Dhe kështu e pranova... E pranova këtë thirrje me një "po" të brendshme shumë të qartë në mirëbesim dhe besim ndaj Zotit

Gjatë 50 viteve të fundit, kisha jonë ka ndryshuar vazhdimisht. Cila traditë e vjetër e mirë është e dashur për ju - dhe cili zhvillim ishte veçanërisht i rëndësishëm për ju?

Kujdesi shpirtëror! Kujdesi shpirtëror ishte një shtyllë e kishës sonë. Një traditë kaq e bukur. Dhe mund ta imagjinoj mirë që të bëhet përsëri një fokus më i madh. Bëhet fjalë për ndërtimin e marrëdhënieve, por edhe për kultivimin e tyre. Do të doja ta shihja këtë të ndodhte... që të zhvillohet një "dëshirë për kujdes shpirtëror". Sepse mund të jetë gjithashtu një përvojë e bukur për të gjithë shërbëtorët shpirtërorë. Kujdesi shërbëtor krijon lidhje. Dhe aty ku ka lidhje, aty fillon ngushëllimi dhe gëzimi qiellor.

Lidhur me këtë zhvillim, po mendoj veçanërisht për apostullin kryesor Hans Urwyler dhe përgjegjësinë personale. Jam shumë i lumtur për këtë. Jam i lumtur që biseda pa frikë rreth besimit po bëhet gjithnjë e më e mundur. Të flasësh me njëri-tjetrin rreth besimit pa paragjykime dhe në kushte të barabarta është kaq e vlefshme. Sot, nuk ndiej më presionin ose pritjet se si duhet të jem ose të mendoj, por më shumë pranim dhe lejim për të qenë ai që je, dhe e konsideroj këtë një zhvillim të mrekullueshëm.

Për disa, gjërat po ndodhin shumë shpejt, për të tjerët shumë ngadalë. Disa pyesin: "A është kjo ende kisha ime?" Të tjerët: "A mund të bëhet ndonjëherë shtëpia ime?" Pra, kujt mundet, apo kujt duhet t'i japësh të drejtë, kë duhet të 'kënaqësh'?

Nuk shqetësohem për "kënaqësinë" e askujt. Kjo nuk është detyra ime apo e apostulatit. Ka të bëjë me të vërtetën dhe qartësinë. Dhe e vërteta ekziston ... Çfarë është e vërteta? Jezu Krishti. Dhe rreth kësaj të vërtete, ekzistojnë diversiteti dhe perspektivat më të larmishme. Si një livadh shumëngjyrësh me lule: bashkësia mund të jetë kaq e larmishme. Dhe sa e bukur është të jesh në gjendje të thuash: Të shoh, të respektoj - edhe nëse je ndryshe. Sepse edhe unë vetë jam ndryshe nga personi tjetër. Dhe unë vetë kam nevojë që personi tjetër të thotë nga perspektiva e tij: Të vlerësoj, Helge, në ndryshimin tënd. Kjo është gjë e mirë, kjo është kënaqësi edhe për mua.

Uniteti dhe diversiteti: Në një vend të huaj, shpesh je entuziast për diversitetin, larminë, ndërsa në shtëpi përballësh me shumë probleme. Si mund të arrihet kjo?

Shërbesë fetare me një motër në Iluisaat (Groenlandë)

Në plan të parë: Ndhmës apostuli i distriktit Mandla Patrick Mkhwanazi, Apostulli kryesor Jean-Luc Schneider dhe ndhmësi aktual i apostulit kryesor Helge Mutschler.

Siç e përmenda tashmë, jam një adhurues i madh i "livadhut shumëngjyrësh të luleve". Por diversiteti funksionon vetëm përmes dialogut. Dialogu ka të bëjë me lundrimin së bashku të dallimeve, pa u përpjekur t'i eliminojmë ato. Dialogu përfshin: Unë vlerësoj ndryshmërinë e të tjerëve.

Dashuria për Zotin dhe të afërmin, si dhe besimi ynë i përbashkët dhe parimet tona të besimit, prirja e kthimit të Jezusit, posti i apostujve e kështu me radhë, të gjitha kontribuojnë në unitet. Kjo bashkon. Dhe nëse ruajmë dialog të mirë, diversiteti mund të lulëzojë në këtë unitet.

A pati situata në të cilat u distancuat emocionalisht nga Zoti? Si e "gjetët rrugën e kthimit"?

Po, sigurisht që i kam përjetuar këto situata. Gjatë një periudhe të vështirë në jetën time, u distancova nga Zoti përbrenda dhe e fajësova. Kjo vazhdoi për njëfarë kohe dhe pastaj ndodhi diçka e mrekullueshme. Ndjeva se ky Zot, nga i cili isha larguar, mbeti me mua. Mendova se isha tashmë shumë i fortë dhe kokëfortë. Por ai ishte edhe më kokëfortë. (qesh) Ky Zot nuk distancohet, por mbetet besnikërisht në jetën time. Dhe kur e kuptova këtë, shpejt erdhi dita kur iu ktheva plotësisht përsëri atij, qëndrova para Zotit me krahë hapur, sodita madhësinë e tij dhe, si Jobi, thashë: "Tani i

vë duart mbi gojë dhe nuk do të flas më." Isha plotësisht i emocionuar me Zotin, me hirin e tij... dhe ende jam.

Ti përmend Jobin...

E lexova librin e Jobit shumë herë gjatë asaj kohe, duke u përpjekur të gjeja përgjigje në të. Mund të kuptoj vërtet se sa gabim ishin miqtë e Jobit... ata miq të parakohshëm, kaq të mençur. Në diskutimet e mia me miqtë e tij, nuk munda të gjeja një përgjigje për veten time... Derisa, në një moment afër fundit të librit të Jobit, drita agoi mbi mua. Jobi i kërkon me ngut Perëndisë. Perëndia përgjigjet: Pra, Job, i kam dëgjuar pyetjet e tua. Tani kam disa pyetje për ty: Kush e krijoi tokën? Kush krijoi yjet? Kjo vazhdon për një kohë të gjatë. Jobi hesht - me përlulësi. Por Perëndia vazhdon. Jobi nuk ia del dot aq lehtë. Dhe në fund të librit, Jobi thjesht thotë: Tani e di që ti, Perëndi, mund të bësh gjithçka. Dialogu mbaroi, çështja u zgjidh. Mua m'u desh shumë kohë për ta kuptuar këtë. Përgjigja për vuajtjen është kaq e thjeshtë dhe megjithatë kaq e vështirë. Përgjigja për vuajtjen është: Perëndia.

Ju keni qenë gjithashtu anëtar i Takimit të Apostujve të Distriktit që nga viti 2021. Si ishte takimi i parë?

(Qesh) Ishte një provë teknike tre ditë para Takimit dixhital

Si ndihmës i apostulit të distriktit, Helge Mutschler është ftuar disa herë në Ditën e Rinisë të kishave të tjera të distriktit

të Apostujve të Distriktit gjatë pandemisë. Njëri pas tjetrit, apostujt e distriktit ndezën shkurt mikrofonin për të kontrolluar nëse gjithçka po funksiononte.

Takimi i parë ballë për ballë ishte mbresëlënëse. Natyrisht, kisha respekt të konsiderueshëm për të gjithë këta burra të Perëndisë me përvojë dhe me eksperiencë. Pastaj, para së gjithash, apostulli kryesor bën thirrje të trajtojmë temat dhe kërkon mendimin tonë. Kjo ishte emocionuese... por nga ana tjetër, ndjeva një pritje shumë të ngrohtë, kaq të dashur. Kjo ma bëri të lehtë këtë takim.

Në shumë nga udhëtimet tua të mëparshme, ju keni mbajtur gjithashtu shërbesa me pjesëmarrje shumë të vogël. Për shembull, rreth një vit më parë në Groenlandë. Megjithatë, në vitin 2023, ishit me apostullin kryesor në Kongo dhe patët shoqëri me pothuajse 30,000 besimtarë në Kananga. Si do ta përshkruanit këtë përvojë kaq të ndryshme?

Në Groenlandë, në Ilulissat, mbajta një shërbesë fetare vetëm me një motër beqare së bashku me shoqëruesen time të udhëtimit. Diçka e tillë është shumë e ngushtë, shumë intensive dhe shumë familjare. Ishte tepër e bukur dhe prekëse.

Nga ana tjetër, ekziston shembulli i Kanangës në Kongo, ku u mbledhën 26,000 vëllezër dhe motra, ose Dita e Rinisë e vitit 2019. Atje, është pothuajse e pamundur të perceptosh një person të vetëm. Sidomos në sallat e mëdha, altari është gjithmonë i ndriçuar mirë, që do të thotë se percepton vetëm një turmë të madhe. Dhe atje, është shumë më e vështirë të krijosh një lidhje të drejtpërdrejtë me individin.

E megjithatë—gjithmonë e kam ndjerë këtë—ka diçka në ajër, një lidhje nëpërmjet fuqisë së Frymës së Shenjtë... Nuk do të thoja se kjo lloj shërbese është më anonime. Por vetëm Fryma e Shenjtë mund ta krijojë këtë. Unë i vlerësoj të dyja.

Nga njëra anë: Unë jam i mirë ashtu siç jam – sipas imazhit të Zotit. Nga ana tjetër: Unë jam mëkatar sepse nuk e përmbush gjithmonë vullnetin e Zotit. Si përshtatet kjo së bashku?

Nuk përshtatet së bashku. Kjo është ambivalence dhe ambivalencë do të thotë diçka që nuk përshtatet së bashku. Ashtu si zjarri dhe uji nuk përshtaten së bashku. Në Ditën tonë të Pendimit dhe Lutjes, si dhe në çdo shërbesë para lutjes Ati Ynë, ne përpiqemi vazhdimisht të bëhemi të vetëdijshëm se jemi mëkatarë. Plotësisht të ngatërruar në mëkat... pa asnjë shans për të dalë vetë prej tij. Por nga ana tjetër, ne gjithashtu zhvillojmë vazhdimisht vetëdijen: Zoti fal. Sepse Zoti më do kështu siç jam. Pra, në fund të fundit, kjo është një kontradiktë vetëm në dukje.

Zoti është i qartë, ndërsa njerëzit janë të paqartë. A e ndërlikojmë ndonjëherë besimin e krishterë? - Nëse po, sa e thjeshtë është në të vërtetë?

Në thelbin e saj, çështja është shumë e thjeshtë: Zoti është dashuri dhe në dashuri nuk ka frikë. Dhe dashuria e përsosur e dëbon frikën. Këto nuk janë pohime të ndërlikuara, por përkundrazi të vërteta të thella. Të duash Zotin dhe të afërmin tënd nuk është gjë vërtet e ndërlikuar. Ne duhet të kthehemi gjithmonë te ky besim i thjeshtë.

Pasqyra

05.10.2025	Libreville (Gaboni)
12.10.2025	Karlsruhe (Gjermani)
19.10.2025	Kitchener (Kanada)
02.11.2025	Vellmar (Gjermani)
09.11.2025	Bülach (Zvicër)
16.11.2025	Saint Petersburg (USA)
28.11.2025	Jeffreys Bay (Afrika e Jugut)
30.11.2025	Gqeberha (Afrika e Jugut)
07.12.2025	Eberbach (Gjermani)
14.12.2025	Hamburg (Gjermani)
21.12.2025	Bensheim (Gjermani)
25.12.2025	Straßburg (Francë)
28.12.2025	Affoltern am Albis (Zvicër)

New Apostolic Church
International

